Ovu priču vam besplatno donosi Ririro.com/sr. Naša misija je da damo svoj deci na svetu besplatan pristup različitim vrstama priča. Priče se mogu čitati, preuzimati i štampati na mreži i pokrivaju širok spektar tema, uključujući životinje, fantaziju, nauku, istoriju, raznolike kulture i još mnogo toga.

Podržite našu misiju tako što ćete podeliti našu veb lokaciju. Želimo vam mnogo zabavnih čitanja!

Ririro

IMAGINACIJA JE VAŽNIJA OD ZNANJA

Charles Perrault

Pepeljuga

Nekada davno živela je jedna lepa i slatka devojčica. Kada je bila veoma mala, majka joj se razbolela. Na samrtnoj postelji majka je pozvala kćer k sebi. Rekla je: „Uvek živi dobro i istinito i svet će biti dobar prema tebi". Odmah posle tih reči zauvek je zatvorila oči. Devojčin otac je bio bogati biznismen koji je često putovao. Nedugo nakon smrti svoje žene ponovo se oženio.

Sa svojom novom suprugom, biznismen je imao još dve ćerke. Bile su lepe spolja, ali su imale loš karakter i bile su veoma zle prema svojoj polusestri. Oduzele su joj svu lepu odeću i naterale je da obavlja sve poslove po kući. Noću nije smela da spava u lepom mekom krevetu, već je morala da

leži ispred kamina. Zbog toga je njena odeća uvek bila prekrivena pepelom i zvali su je Pepeljuga. Pepeljuga je stalno razmišljala o majčinim rečima i nikada se nije žalila na bilo šta što je morala da uradi.

Kada je Pepeljugin otac krenuo na jedno od svojih putovanja, pitao je svoje ćerke šta žele. Mlađe ćerke su tražile najskuplju odeću i najlepši nakit.

Pepeljuga je želela samo prvu grančicu koja na povratku padne na šešir njenog oca. U povratku, Pepeljugin otac je prolazio ispod drveta leske. Grančica je proletela pored njegove glave i on se setio obećanja najstarijoj ćerki. Kod kuće, Pepeljuga je bila presrećna što je dobila tu grančicu. Posadila ju je na majčin grob i zaplakala se. Njene suze su zalile grančicu i ona je izrasla u lepu lesku. Svakog dana Pepeljuga je posećivala grob i svakog dana je na drvetu stajala mala bela ptica. Kad god bi Pepeljuga nešto poželela, ptičica bi joj ispunila želju.

Kada su sve tri devojčice bile porasle za udaju, kralj je napravio bal koji je trajao tri dana. Pozvane su sve lepe devojke iz zemlje pošto je princ tražio nevestu. Pozvane su i sve tri sestre, ali Pepeljugu maćeha nije pustila na bal. „Ionako nemaš lepu odeću za bal", rekla je Pepeljugi.

Pepeljuga je poslušala, ali dok je pomagala sestrama da se očešljaju i obuku haljine, tiho je plakala. Kada su svi otišli na bal, Pepeljuga je sela ispod drveta lešnika i molila ptičicu za zlato i srebro. Odmah je pala veličanstvena haljina i odgovarajuće cipele. Pepeljuga se brzo presvukla i otišla na bal.

Na balu, princ nije mogao da odvoji pogled od Pepeljuge i plesao je sa njom celo veče. Devojku niko nije prepoznao. Kada je princ hteo da je odvede kući, Pepeljuga je brzo pobegla. Sledeće večeri se desilo potpuno isto. U još lepšoj haljini Pepeljuga je

stigla na bal i celo veče plesala sa princom. I opet je otišla pre nego što je princ saznao ko je ona.

I treće večeri je Pepeljuga otišla pod lesku. Ovog puta dobila je najlepšu haljinu koju je ikada videla i potpuno zlatne cipele. Opet su Pepeljuga i princ plesali celu noć. Ovaj put princ je bio odlučan da ne dozvoli Pepeljuzi da pobegne i učinio je da stepenice budu lepljive. Kao rezultat toga, Pepeljuga je izgubila levu cipelu dok je bežala kući. Princ je uzeo cipelu sa stepenica i odlučio da krene u potragu za devojkom. "Ona kojoj odgovara ova cipela biće moja žena". Mnoge devojke su pokušavale da obuju cipelu, ali nijednoj nije odgovarala. Zle sestre su pokušale, ali su obe imale prevelika stopala.

"Mogu li i ja da je probam?", stidljivo je upitala Pepeljuga. Dozvoljeno joj je, i na opšte iznenađenje, cipela je savršeno pristajala. Tada ju je princ prepoznao i odveo u svoj zamak. Pepeljuga i princ su se venčali i živeli srećno do kraja života.